

Slávnosť sv. Jozefa, ženícha Panny Márie

Komentár na slávnosť sv.
Jozefa, ženícha Panny Márie.
„Keď sa Jozef prebudil, urobil,
ako mu prikázal Pánov anjel.“
Svätý Jozef nás vyzýva, aby sme
žili z viery s istotou, že
prostredníctvom nás príde k
Bohu nespočetné množstvo
ďalších ľudí.

Evanjelium (Mt 1, 16.18-21.24a)

Jakub mal syna Jozefa, manžela
Márie, z ktorej sa narodil Ježiš,
nazývaný Kristus. S narodením
Ježiša Krista to bolo takto: Jeho
matka Mária bola zasnúbená s

Jozefom. Ale skôr ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal:

„Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel.

.....

Komentár

Dnešná slávnosť nás zvlášť dojímavým spôsobom oboznamuje s

večnými Božími plánmi. Hoci hlavným hrdinom veršov vybraných pre evanjelium dnešnej svätej Omše je Jozef, Matúš nám v skutočnosti hovorí o Ježišovom pôvode, o jeho panenskom počatí. Pritom nám odhaľuje aj Jozefovu identitu, že práve cez neho prichádza k Ježišovi Dávidov pôvod prostredníctvom zákonného otcovstva. Úryvok nás vyzýva, aby sme sa zamysleli nad tým, do akej miery sa Boh spolieha na ľudí: na Jozefa, ako to dnes slávime, a tiež na nás samých.

Jozef má prevziať zákonné otcovstvo toho, ktorý má zachrániť Boží ľud od hriechov. Skôr ako počul tieto slová z úst Pánovho anjela, svätý patriarcha vytušil, že sa zúčastňuje na tajomstve, pre ktoré sa cíti nehodný. Čím viac sa približujeme k Bohu, tým je naša malosť zjavnejšia a tým viac pociťujeme závrat. Ale to, čo nás možno bezprostredne napadne, teda myslieť si, že Boh je ako my, že sa tak

často vzdalujeme od tých, ktorí sa nám zdajú nedokonalí, sa ukazuje ako falošné. Boh taký nie je.

Boh sa „nebojí“ našej malosti, ani sa jej nevyhýba. On vie lepšie ako my, k čomu nás povolal, čoho nás chce urobiť schopnými. O Jozefovom živote vieme veľmi málo, ale môžeme si predstaviť, že nebol ušetrený všemožných obetí a námah. Vidíme to v ďalšom možnom evanjeliu dnešnej slávnosti, v evanjeliu o dieťati Ježišovi, ktoré sa stratilo a našlo v chráme (Lk 2, 41-51a). Jozef sa trápil nielen preto, že nemohol nájsť Ježiša, ale aj pre túto záhadnú odpoveď na Máriinu otázku: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Podieľať sa na takých veľkých tajomstvách a nevedieť toľko vecí!

Boh zveril Jozefovi to najcennejšie, Ježiša a Máriu, pretože veľmi dobre vedel, čo má v srdci. Cirkev je

zverená do jeho opatery veľmi zvláštnym spôsobom. V Jozefovi objavujeme srdce zamilované, spravodlivé, pracovité, schopné trpieť, poddajné. Celkom dobrý životný plán pre niekoho, komu sú zverené veľké veci. Iste, ako hovorí svätý Pavol, je to sám Boh, „ktorý vo vás pôsobí, aby ste chceli a konali podľa jeho dobrej vôle“ (Flp 2, 13). Ale Boh potrebuje správne dispozície. A Jozef ich mal.

Prvé čítanie svätej Omše (2 Sam 7, 4-5a.12-14a.16) aj druhé čítanie (Rim 4, 13.16-18.22) nám pomáhajú uvažovať o ústrednom aspekte Jozefovho života, ktorý sa týka nás všetkých. Proroctvo z druhej knihy Samuelovej hovorí: „Až sa tvoje dni dovršia, a ty sa uložíš na odpočinok k svojim otcom, ustanovím po tebe potomka, ktorý bude pochádzať z tvojich útrobov, a upevním jeho kráľovstvo“. Hovorí sa tu o Mesiášovi. Hovorí sa tu však aj o

potomstve. A v texte z Listu Rimanom sa hovorí: „Abrahám ani jeho potomstvo nedostali prislúbenie, že budú dedičmi sveta skrze zákon, ale skrze spravodlivosť z viery (...) [Abrahám], proti nádeji v nádeji uveril, že sa stane otcom mnohých národov, podľa slova: *Také bude tvoje potomstvo*“. Čo má toto všetko spoločné s Jozefom?

Boh ponúkol Abrahámovi nespočetné potomstvo: cestou bola viera. A práve veriaci urobili Abraháma otcom, potvrdili jeho otcovstvo. Toto je Pavlova úvaha. Abrahámovo otcovstvo je úplným darom, nech sa naň pozeráme z ktorejkoľvek strany: Izák je darom; jeho univerzálne otcovstvo vzhľadom na veriacich je darom. Boh chce, aby sme uvažovali o tom, že počíta s tým, že budeme otcami, konkrétne prostredníctvom našej viery, viery, ktorá pôsobí prostredníctvom lásky. Videli sme to na Jozefovi, o ktorom

tiež môžeme povedať, že veril tvárou
v tvár nepochopiteľnému. Dnes sme
osobitným spôsobom pozvaní
dôverovať Bohu každý deň, v istote,
že mnohí sú povolání priblížiť sa k
Bohu vďaka našej viere, ktorá sa
denne oživuje.

Juan Luis Caballero //
@lukalousec - Instagram

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/san-jose/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/san-jose/) (26.03.2025)